

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXIV. Expecta Dominum, & custodi viam ejus, & exaltabit te, ut hæreditate capias terram: cùm perierint peccatores, videbit. Ps. 36. v. 34.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XXIV.

*Expecta Dominum, & custodi viam ejus, & exaltabit te, ut
 ditate capias terram: cum perierint peccatores, videbis
 Pf 36. v. 34.*

1. **C**onsidera totam vitam hominis
 uti componitur certo dierum &
 noctium succedentium numero, ita
 plerumque rerum prosperarum & ad-
 versarum serie contexi. In quibusdam
 adversa praevalent, prout illis populis
 accidit, qui habent majora noctium
 spatia quam dierum, in aliis prospera,
 sicut in gentibus, quibus longiora sunt
 tempora diurna, nocturna breviora.
 sed tam adversa quam prospera sunt à
 DEO: *Tuus est dies, & tua est nox.* Pf.
 63. v. 16. In prosperis difficillimum est
 servare moderationem. *Ab altitudine
 dies timebo.* Psal. 55. v. 4. In adversis
 difficillimum est servare fiduciam. *Non
 extinguetur in nocte lucerna ejus.* Prov.
 31. v. 18. qui tam in his quam in illis
 constantiam probavit, à DEO denique
 debitam remunerationem accipiet,
 cum sit de numero illorum, de quibus
 scribitur: *serviunt ei die ac nocte.* Apoc.
 7. v. 13. Atque hoc est, quod
 indicare voluit David, cum ait:
*Expecta Dominum, & custodi viam ejus,
 & exaltabit te.* *Expecta Dominum* in
 noctibus adversitatis, neque patiaris
 tædio te superari. *Et custodi viam e-
 jus* in diebus prosperitatis, neque pati-
 aris te lætitiâ mutari. *Et exaltabit te*
 gloriâ Paradisi, ubi *Nox ultra non erit,*
 sed sola dies. Apoc. 22. v. 5. In ad-
 versis satis tibi sit expectare: *Expecta*

*Dominum, quia finientur, neque
 Dominum tui non amplius recedat.
 O quanto amore revertetur ad te
 tandum, si volueris illum expectare
 patienter, non omitendo confectio-
 votionis exercitia! *Patetura
 fratres usque ad adventum Domini
 agricola expectat &c.* Jac. 5. v. 7.
 prosperis cave, ne facias more flum-
 rum, qui cum abundant, incunabuntur
 & extra ripam restagnantes iniqui-
 exerrare, sed *custodi viam ejus.*
 per viam Regiam, quam Domini
 monstravit, cum viveret in carne
 tali. *Hæc est via JESU Christi:
 bulate in eâ, & non declinetis neque
 dextram, neque ad sinistram.* Mt. 23.
 21. *Neque ad dextram* per præter-
 prionem aliâ viâ consequendi
 tem. *neque ad sinistram* per diffi-
 tiam, quasi istâ non possis conser-
 & quum hoc modo feceris, ipse
 te exaltabit, hoc est, ad tantam alti-
 dinem sublevarit, quantâ caelestis
 stat à terrâ. si te inveniat in adversis
 exaltabit te, quia elevabit à miseria
 beatitudinē. si inveniat in prosperis,
 altabit te, quia elevabit ab unâ beati-
 dine terrenâ ad alterâ caelestē. Vide
 tur, an non æquū sit pro tanto
Expectare Dominum, & custodi viam ejus
 serviendo illi in quocunque statu
 adverso quam prospero: *Die ac nocte**

2. Considera hanc exaltationem in eo positam, ut faciat te adire possessionem gloriae, cujus in praesens solum tibi convenit. & ideo ait Psalmista: *Exaltabit te, ut hereditate capias terram.* Terra ista caelum est, sic dictum, quia jam olim adumbratum est per terram promissionis, quem Israelita intrare non poterant nisi post longi itineris labores, etsi jam dudum à Deo essent instituti haeredes legitimi. *Dedit terram eorum hereditatem, hereditatem Israel populo suo.* Pl. 135. v. 12. Jam ergo in die exaltationis tuae *capies terram*, quia totam facies tuam non solo dominio vel jure ad rem, quale nunc habes, sed etiam *in re*: & *capies hereditate*, hoc est titulo hereditatis, quae ad te spectat tanquam verum Israelitam, DEI filium. Unde cum toties dici audis caelum esse hereditatem, cave, ne erres, quasi consequi illam possis sine labore, sine sudore, uti in hereditate contingit, quae saepe filio advenit etiam dormienti. Enimverò illas tantum hereditates hoc modo consequitur filius, quae cum morte Patris illi veniunt *ab intestato*. sed non illas, quas ab ipso Patre adhuc vivo accipit *in Testamento*. ut istas habeat, oportet filium bene convenire cum Patre, illi obedire, illum venerari, & ea dare argumenta obsequii, quae ab ipso patre merito requirit, secus si fecerit, haud dubium, quin illum possit hereditate excludere. Jam verò caelum est terra hereditatis, quis neger? sed, hereditatis, quae ab intestato ad te non possit devolvi, quia Pater tuus non

moritur, atque aded si consequi illam velis, fieri hoc oportet per obsequia Patri praestita, & experimenta virtutis. *Iusti autem hereditabunt terram.* Pl. 36. v. 29. Ita vides terram promissionis fuisse hereditatem, & tamen filios Israelis illam non potuisse adipisci nisi prius in deserto multoties probatos à DEO. & quot erant, qui illam profus exciderunt? de sexcentis millibus, qui exierunt Aegypto ad capiendam possessionem terrae, ea fors duobus tantum contigit. quia Pater filios illos ingratos è tabulis expunxit, & his substituit magis reverentes, qui postea nascebantur. Itaque si nolis etiam ipse hereditate caelesti spoliari, sta fortis in probatione, in probatione per adversa, in probatione per prospera. *Expecta Dominum, & custodi viam ejus.* sic ille *Exaltabit te, ut hereditate tanquam filius obsequens capias terram.*

3. Considera hanc ipsam exaltationem, si te geras, ut oportet, illico secururam, ubi cessaverit probatio, quae nunc DEUS te periclitatur, hoc est, quam primum vitam decedes, non poteris tamen statim assequi, quam stupenda futura sit illa exaltatio, at quando assequeris? in die Judicij. *cum perierint peccatores, tunc videbis.* quia bona nunquam magis elucescunt, quam cum opponuntur malis contrarijs. Et hic sanè unus est ex finibus, propter quos DEUS instituit tam universale Judicium, in quo certatim quasi comparebunt hinc honor Electorum, inde opprobrium reproborum

Anna

Seon

VII

VII

VII

VII

VII

VII

VII

VII

VII

VII

VII

VII

VII

VII

VII

VII

VII

VII

rum. *Cum perierint peccatores, videbis.* Quid igitur videbis? eorum mala, & tua bona. Imaginare tibi te in publicâ strage civitatis arbitrio victoris in fastigio cuiusdam turris quasi in tuto collocatum, ut ex alto possis intueri excidium, ianuari ferrum, intueri flammam, intueri exercitum, qui fufiosè in civium corpora grassatur, sed non timere, quale hoc foret spectaculum horrore simul & letitiâ permixtum? videres tot in terram cadere exanimés, & hunc quidem tendere manus supplices, illum ingemiscere, alium ejulare, sed frustra: omnibus pereundum est: & tu interea in tuto consistis. & tamen quàm tenuis hæc est similitudo ad id explicandum, quod in die iudicii continget, quando videbis ab Exercitu Angelorum quasi in ore gladii ad inferni barathrum detrudi tot myriades hominum DEO rebellium, quibus & tu aliquando accenseri debuisti: sed evasisti per gratiam. quis explicet, quid tunc de te futurum sit? *Egredientur*, ita de electis DEUS loquitur, *& videbunt cadavera eorum, qui prevaricati sunt in me.* II. 66. v. 24. O quomodo tunc manus ad cælum tendes, gratias acturus DEO de sorte, quam ab ipso accepisti. O quomodo tunc de prædicabis obsequia, quæ quoddam illi exhibuisti. quomodo tunc dices levia & propè nulla fuisse experimenta fidelitatis à te requisita, dum illis ea exaltatio successit, quæ fruëris in loco tam sublimi, & idcirco tam securo: *Altissimum posuisti refugium tuum.* *Cum populus Israëliticus è col-*

le prospexit cadavera infelicium gyptiorum, quæ mare Egypti paulatim in ripas eiecerat, non potuit quin ad illud spectaculum horrore quamvis illis esset triumphale. *derunt Aegyptios mortuos super latus maris, & manum magnam, quam convenerat Dominus contra eos, tunc in populus Dominum.* Exod. 14. v. 30. tu facies, cum stragè videris horrore magis, qualis illa est reproborum: cere autem vix te crediturum tribuisse salvum. sed ne timeas. jam quàm securus es. tuum est cælum: numquid hæc erit beata fors? *Cum perierint peccatores, videbis.*

4. Considera, quemadmodum exaltatio electorum nunquam fatigabitur: gnoscetur usque ad extremum iudicii diem; ita neque cognitum iri poterit onem reproborum. Ideo dicuntur die perituros: *cum perierint peccatores, videbis.* non quòd non perirent singuli post mortem, sed quia non revertunt integrè, cum saltem corpora perirent, quæ deinde simul cum anima illo die per totam aternitatem fuerint ritura. Et hoc demum erit in tempore perire. Erit tunc mundus cœlestis repurgatus à fœce hominum tam magna, quæ conclusa in infimo cœlestis terra quasi in profundâ cloacâ fuerit: quasi omnino defuisset, quia illius memoria erit reliqua. *Perierunt, qui non fuerint* Ecc. 44. v. 9. non qui non fuerint, quia prorsus erunt in oblivione. *oblivione obliviscar eorum.* Ol. I. v. 6.